

среща се подема друженъ кикотъ. Звученъ мъжки гласъ се слива съ веселия смѣхъ на младитѣ работнички. Овчарската свирка отново се обаждат и вече не спира. Слънцето бавно залѣзва. Далечъ, отвѣдъ широко-то поле, Крушовската планина става тъмно-синя, а сивиятъ лобъ на Златовръхъ на северъ пламва въ розово сияние. Високо надъ главитѣ ни плаватъ злат-

по снопче трева. Въ махалата ни пресрещатъ другарчетата.

Следъ вечеря се събираме всички деца отъ махалата. По портитѣ сж насѣдали бащитѣ и майкитѣ ни. Приказватъ си въ тишината на малката уличка. Рано е още за снъ. Приказваме си и ние. Ще водимъ агнето на Дано въ турската махала. Ще се бие то съ боядисанитѣ съкъна агнета на турчетата.

ни облачета. Слънцето се скрива, догарят залѣзътъ и надъ необятното поле падатъ прозрачни сѣнки. Високо надъ потъмнѣлия планински вѣнецъ на югъ се откроява сребърниятъ рогъ на месечината и край нея вече ярко блѣсти вечерницата. Повѣва прохладенъ вѣтрецъ, тополитѣ шумолятъ. По шосето се движатъ за къмъ града работници на весели дружини. Овчарската свирка не спира.

Дано повежда агнето. Тръгваме и ние следъ него, нарамили

Викатъ ни за спане. Леглата сж на двора, подъ лозницата. Презъ разреденитѣ листа на лозницата се виждатъ едри, ярки звезди и разлѣлиятъ се по небето сребренъ потокъ на Кумова слама. Заспивамъ сладко и сънувамъ единъ грамаденъ овенъ съ копринена вълна и златни рога. Овенътъ налупва едно следъ друго къносанитѣ агнета на турчетата, а Дано върви следъ него и подрънкватъ съ цѣлъ герданъ сребърни звънчета.

Димитъръ Талевъ